

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנט הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו" אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת כ"ק אדמו"ר ישראל ניסן בהרה"ק דוד משה זצוק"ל מקרעטשניף רפאל לוי בן פנינה ע"ה

משנה ג'

עורות קרבנות שהינם **קדָשִׁים קָלִים** כגון קרבן שלמים, עור הקרבן ניתן ל**בְּעָלִים** לבעל הקרבן, ו**עורות** קרבנות שהינם **קדָשִׁי קדָשִׁים** כגון חטאת ואשם, ניתנים ל**כֹּהֲנִים** כדין קרבן העולה, שעור הקרבן ניתן לכהנים, כפי שכתוב בתורה, ודין זה שגם בשאר קרבנות שהינם קדשי קדשים העור ניתן לכהנים למדים ב... **קל וחומר** מקרבן עולה, **מָה אִם** בקרבן **עולה שְׁלֹא זָכוּ** הכהנים **בְּבִשְׂרָה** בבשר הקרבן, לפי שבקרבן עולה נשרף בשר הקרבן כליל על המזבח, בכל זאת **זָכוּ** הכהנים **בְּעוֹרָה** בעור הקרבן - בקרבנות שהינם **קדָשִׁי קדָשִׁים** כגון חטאת ואשם **שְׁזָכוּ** הכהנים **בְּבִשְׂרֹן** שבשר הקרבן ניתן לכהנים ויכולים הם לאכול ממנו, **אֵינּוּ דִין שְׁזִיזוּ בְּעוֹרֹן** והרי בקל וחומר זה נלמד שיהיו זכאים הכהנים בעורות קרבנות קדשי הקדשים, ואם תרצה להפריך את הקל וחומר שניתן ללמוד מהמזבח, שכמו בקרבן עולה שהמזבח זוכה בבשר הקרבן, אך לא זוכה בעור הקרבן, כך הכהנים אע"פ שזוכים לבשר הקרבן לא בהכרח שיקבלו גם את עור הקרבן. **אֵין מְזַבַּח יוֹכִיחַ** אין להוכיח זאת מהמזבח, לפי **שְׂאִין לוֹ** למזבח **עור מְכַל מְקוֹם** היינו שבשום קרבן המזבח לא מקבל את עור הקרבן, מה שאין כן בקרבן עולה שבו עור הקרבן ניתן לכהנים, ולכן נכון הוא לימוד הקל וחומר מקרבן עולה, לקרבנות נוספים שהינם קדשי קדשים, שהיות ובקרבנות קדשי קדשים הכהנים זוכים בבשר הקרבן, יזכו לקבל גם את עור הקרבן.

משנה ד'

כָּל הַקָּדָשִׁים כל הקרבנות שהינם קדשי קדשים, שעורם ניתן לכהנים **שְׂאֲרַע בָּהֶם פְּסוּל קָדָם לְהַפְשִׁטוֹן** שנפסלו קודם שהופשטו מהם העורות - **אֵין עוֹרוֹתֵיהֶם לְכֹהֲנִים** אין עורות הקרבן ניתנים לכהנים, אלא העור נשרף עם הבשר. אבל אם ארע בקרבן פסול **לְאַחַר הַפְּשִׁטוֹן** הפשטת העור מבהמת הקרבן - **עוֹרוֹתֵיהֶם לְכֹהֲנִים** העור ניתן לכהנים לפי שהפסול בקרבן לאחר הפשטת העור אינו פוסל את העור. **אָמַר רַבִּי חֲנִינָא סָגַן הַכֹּהֲנִים: מִיָּמֵינוּ לֹא רְאִיתִי עוֹר** שהופשט מבהמת קרבן **יוֹצֵא לְבֵית הַשְּׂרָפָה** להישרף ביחד עם בשר קרבן שנפסל, אלא העור ניתן לכהנים, ואע"פ שהיה הפסול נמצא מבהמת הקרבן טרם ההפשטה, היות ונודע על הפסול בקרבן רק לאחר ההפשטה העור ניתן לכהנים. **אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא: מִדְּבָרָיו** של רבי חנינא סגן הכהנים **לְמִדְּנוּ** אנו למדים, **שֶׁהַמְּפֹשֵׁיט אֶת הַבְּכוֹר וְנִמְצָא טְרֵפָה** שאם הפשיטו בהמת בכור, ולאחר הפשטת העור התברר שבהמה הינה טריפה, **שְׂיֵאוֹתָיו** שייהנו **הַכֹּהֲנִים בְּעוֹרוֹ** היינו שהעור ינתן לכהנים ולא ישרף.*
וְחֻקֵּימִים חולקים על רבי עקיבא ו... **אוֹמְרִים: אֵין "לֹא רְאִינוּ" רְאִיָּה כְּלוֹמַר** אין ללמוד הלכה מעדותו של רבי חנינא סגן הכהנים שאמר שלא ראה מקרה כזה, לפי שיכול להיות שבאמת בכל ימיו

רבינו עובדיה מברטנורא
עורות קדשים קלים לבעלים - דכתיב "עור העולה" וגו', מה עולה קדשי קדשים אף כל קדשי קדשים.
עורות קדשי קדשים - חטאות ואשמות לכהנים כדמפרש טעמא ואזיל.
אין המזבח מוכיח - כלומר, אין לך לומר מזבח יוכיח שזוכה בבשר העולה ולא זכה בעור, ואף אתה אל תתמה בקדשי קדשים, שאף על פי שזכו כהנים בבשר לא יזכו בעורן. אין זו הוכחה, שאין למזבח עור בכל מקום. אבל בכהנים מצינו שזכו בעור העולה, וקל וחומר שיזכו בעורות קדשי קדשים.

רבינו עובדיה מברטנורא
אין עורותיהן לכהנים - אלא נשרפים עם עורן.
לא ראיתי עור יוצא לבית השריפה - לאחר שהופשט אם נמצאת טריפה, אף על פי שפסול זה היה בו קודם הפשט, הואיל ולא ניכר עד לאחר הפשט.
שהמפשיט את הבכור ונמצא טריפה - הא קמשמע לן רבי עקיבא דאפילו בכור בעל מום הנשחט במדינה על מומו, ולא התירו הכתוב אלא באבילה, כדכתיב "בשריך תאכלנו", אבל אם מת, עורו אסור וטעון קבורה. ואשמועינן דהיכא דלא הוכר טריפתו עד לאחר הפשטו, שרייה שחיטתו והפשטו לעורו, כאילו נזרק דמו במקדש.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

יאותו הכהנים בעורו - ואינו נשרף.
אין לא ראיתי ראה - שמא לא אירע בימיו שימצא טריפה לאחר הפשט, ואם אירע ושרפוהו הוא לא ראה.
אלא יצא לבית השריפה - הואיל וקודם הפשט בא. והלכה כרבי עקיבא בבכור בעל מום כשהתירו מומחה. אבל לא התירו מומחה, לא. והלכה כחכמים בבכור תמים, דבשר בקבורה והעור בשריפה.

של רבי חנינא לא קרה מקרה כזה ולכן לא ראה, או יכול להיות מצב שכן קרה, אך באותו הזמן לא היה רבי חנינא במקדש ולכן לא ראה, ולכן דבריו אינם הוכחה שניתן ללמוד מהם, **אָלָא יוֹצֵא לְבֵית הַשְּׂרִיפָה** היינו שאם נמצא בקרבן פסול, אע"פ שרק לאחר הפשט העור התברר שיש פסול בקרבן, בכל זאת העור נישרף עם בשר הקרבן בבית השריפה.

*בכור בהמה טהורה - מצווה מהתורה, להפריש את הוולד הראשון של בהמה טהורה ולתת אותו לכהן. כאשר הבכור הוא תמים (ללא מום) - הכהן מקריבו בבית המקדש בירושלים ואוכל את בשרו עם בני ביתו בירושלים, כאשר הבכור הוא בעל מום - הוא אינו קרב בבית המקדש, והכהן רשאי לאוכלו כבשר חולין.
ובמשנתנו רבי עקיבא בא ללמד שבכור בהמה שיש בו מום וניתן לשחטו מחוץ לירושלים ובשרו נאכל לכהנים, ואם מת הבכור עורו טעון קבורה, בכל זאת אם שחטו את הבכור ורק לאחר ההפשטה התברר שהבהמה הינה טריפה, העור ינתן לכהנים, שכן פעולת השחיטה היא כמו פעולת זריקת הדם על המזבח, שמתירה את ניתנת העור לכהנים.